

संस्कारः किन्तु आद्यादौ पाततासम्पादकोऽहदविशेष-
जनकः क्रियाभेदः इत्याकरे स्थितम् । शलाकामानं कृ-
णं वेधनीयन्दे वक्ष्यते । अत्र कालादिप्रतिप्रसवः ज्यो० त०
मासव्यवहृद्वाजमासं शब्दकल्पिनामणिषु “यदापत्यद्वयं
तिष्ठेत् सम्भवोऽप्यपरस्य च । षट्कर्णं तं विजानीयात्
गर्हितश्च तस्य च । इत्याशङ्क्य द्वयोर्मध्ये शुद्धिर्यस्याथ
वत्सरे । कर्णवेधो हितस्तस्य नात्र ज्योऽविचारणा ।
षट्कर्णोत्पत्तिमाशङ्क्य भानोः शुद्धा समेऽपि च । कर्णौ
वेधौ न दोषः स्यादन्यथा भरणं भवेत्”

कर्णवेधनी स्त्री कर्णोविध्यते अनया विध-करणे ल्युट्
ङीप् । कर्णवेधसाधने शलाकायां तन्मानादिः सदनरत्ने
दृ० प० । “सौवर्णीं राजपुत्रस्य, राजतो विप्रवैश्ययोः ।
शुद्धस्य चायसौ स्त्री च मध्यभाट्टकुलात्मिका” । अस्य
त्रिकाण्डप्रमाणतया शब्दकल्पद्रुमे हस्तिकर्णवेधन्य-
क्तोक्तिः नालीकर्णारेतिपर्यायोक्तिश्च प्रामादिकी । त्रि-
काण्डशेषे हि “न ना गात्रावरे नाली कर्णरोकन्तु वेध-
नोत्येव पाठस्यैव दर्शनात् कर्णच्छिद्रस्य वेधनीपर्यायताया
नालीशब्दस्य गात्रावरणपर्यायतायाश्च ततः प्रतीतेः हृष्य-
नयवार्थकशब्दकथनप्रकरणे तत्कर्णवेधन्यस्त्वपर्यायकथ-
नानौचित्यात् ।

कर्णवेष्ट पु० कर्णो वेध्यते अनेन । कुण्डले । क्रोधवशा-
सुरांगे २हापरयुगीयन्त्रभेदे च । “गणः क्रोधवशोनाम
यस्ते राजन्ः प्रकीर्तितः । ततः संजिहरे वीराः-
किताविह नराधिपाः । मर्दकः कर्णवेष्टश्च विद्वार्थः
कीचकस्तथा” भा० आ० ६७५० । खलु, कर्णवेष्टकोऽ-
त्रैव । कर्णवेष्टकाय हितम् क्व यत् वा । कर्णवेष्टकोय-
कर्णवेष्टक्य तद्धिते सुवर्णादौ त्रि० । भावे ल्युट् । कर्ण-
वेष्टन कर्णभूषणे न० । करणे ल्युट् । कुण्डले अमरः ।
ततः ताभ्यां सम्पादी ठक् । कर्णवेष्टकिक कर्णवेष्टनिक कर्ण-
वेष्टन(के)न शोभमाने त्रि० “कर्णवेष्टनकं सुखम्” भट्टिः ।

कर्णव्यधविधि पु० कर्णव्यधस्य कर्णवेधस्य विधिः । सृश्रुतोक्तौ
कर्णवेधप्रक रभेदे स च प्रकारः सृश्रुते दर्शितोयथा
“अथातः कर्णव्यधबन्धविधिमध्यायं व्याख्यास्यामः । र-
जाभूषणनिमित्तं बालस्य कर्णौ विध्यते षष्ठे मासि
मप्रमे वा शुरुपक्षे प्रशस्तोषु तिथिकरणसुहृत्तनन्त्र-
त्वेषु कतमद्रव्यस्तिवाचनं धात्राङ्गे कुमारसुपवेश्य
बालक्राडनकैः प्रलोभ्यामिसान्वयन् भिषग्वामहृक्तेभाल्प्य
कर्णं दैवकृते स्निग्धे आदित्यकरावभासिते शनैः शनैर्द-

क्षिणहस्तेन षट्जु विध्येत् प्रतनुकं सूच्या बद्धलभारया
पूर्वं दक्षिणं कुमारस्य, वामं कन्यायास्ततः पिचुवर्तिं प्र-
वेश्य सस्यक् विद्वामसमैलेन परिषेचयेत् । शोणितबद्धत्वेन
वेदनया वान्यदेशविद्विमिति जानीयादिरूपद्रवतया तद्देश-
विद्विमिति । तत्राक्षेन यदृच्छया विद्वामसु मिरासु का-
लिकामर्मरिकालोहितिकासूपद्रवा भवन्ति । तत्र कालि-
कायां ज्वरो दाहः श्वपयुर्वेदना च भवति । मर्मरिकायां
वेदना ज्वरो पन्ययश्च । लोहितिकायां सन्धास्तम्भाव-
तानकशिरोमहकर्णशूलानि भवन्ति । तेषु यथास्वं प्रति-
कुर्वीत । क्षिप्रजिह्वाप्रशस्तसूचीवधाद्वादतरवर्त्तित्वाद्दोष-
प्रकोपादप्रशस्तव्यधादा यत्र मर्मरि वेदना वा भवति तत्र
वर्त्तिसुपद्रव्याशु मधुकैरण्डमूलमज्जिषाथवतिलकल्मैमिधुएत-
प्रगाढं रालेपयेत्तावदावत्सु रुढ इति सुरूढं चैनं पुनर्वि-
ध्येत् विधानन्तु पूर्वोक्तमेव । तत्राक्षप्रहास्य वर्त्तिञ्च
स्यूलतरां दद्यात्परिषेकं तमेव । अथ व्यपगतदोषोप-
द्रवे कर्णे वर्द्धनार्थं लघुवर्द्धनकं कुर्यात् । भवति चात्र ।
एवं विवर्द्धितः कर्णोऽप्युच्यते त्रि विधा नृणाम् । दोषतो
वाभिघाताद्वा सन्धानं तस्य मे शृणु ।

तत्र समासेन पञ्चदशकर्णबन्धनाकृतयः । तद्यथा-
नेमिसन्धानक उत्पलभेद्यको वल्लूरक आसङ्गिमो गण्ड-
कर्ण आहार्यो निर्व्वेधिमो व्यायोजिमः कपाटस-
न्धिकोऽर्द्धकपाटसन्धिकः संचिप्रो हीनकर्णो वल्लीकर्णो
यष्टिकर्णः काकौष्ठक इति । तेषु पृथुलायतसमोभय
पालिर्नेमिसन्धानकः । वृत्तायतसमोभयपालिरुत्पलभे-
द्यकः । सुसुप्तसमोभयपालिर्वल्लूरकः । अभ्यन्त-
रदाघैकपालिरासङ्गिमः । बाह्यदीर्घैकपालिर्गण्डकर्णः ।
अपालिर्बुभयतोऽम्पाहार्यः । पीठोपमपालिर्बुभयतः
शीणपुत्रिकान्त्रितो निर्व्वेधिमः । स्थूलाणुसमविधम-
पालिर्व्यायोजिमः । अभ्यन्तरदीर्घैकपालिरितरात्यपालिः
कपाटसन्धिकः । बाह्यदीर्घैकपालिरितरात्यपालिर्बुभय-
कपाटसन्धिकः । तत्र दर्शयते कर्णबन्धविकल्पाः साध्या-
स्तेषां स्वनामभिरेवाकृतयः प्रायेण व्याख्याताः । संचि-
प्रप्रादयः पञ्चासाध्यास्तत्र शुष्कशक्नु लिखत्सन्त्रपालि-
रितरात्यपालिः संचिप्रः । अमघिषानपालिः पर्य्य-
न्तयोः क्षोणमांसोहीनकर्णः । तनुविधमात्यपालिर्व्व-
ल्लीकर्णः, यथितमांसस्तस्मिन्निराततः सूक्ष्मपालिविष्ट-
कर्णः । निर्मांससंचिप्रमात्यशोणितपालिः काकौष्ठ-
कपालिरिति । बन्धेष्वपि तु शोषदाहारागपाकपिह-